

der medføre forøget Arbejde netop i Finansministeriet, saaledes Lovene om Laan til Landarbejdere, til Fiskere, til Byggeforeninger, til Udstykning af større Landejendomme og endelig ogsaa de Laan til Haandværkere og smaa industri-drivende, hvortil der er givet Bevilling paa Finansloven. Det kan desuden ventes, at flere Love, der sandsynligvis snart ville træde i Kraft, yderligere ville forøge Arbejdet i dette Ministerium.

Samtidig med den som Følge heraf foreslaaede Ansættelse af flere Embedsmænd er der foreslaaet en Omordning af nogle af Kontorerne i Ministeriet samt Ophævelse af Bestyrelsen for de militære Underklassers Pensionering og Invalidforsørgelse. Om der i disse Henseender ved Forslaget er truffet det heldigste og hensigtsmæssigste, vil det være meget vanskeligt, for ikke at sige umuligt, for et Rigsdagsudvalg med Sikkerhed at afgøre, da der hertil kræves et nøjere Kendskab til disse Kontorforhold, end Medlemmerne af et saadant Udvalg i Almindelighed kunne antages at have. Man er nødt til væsentlig at holde sig til vedkommende Administrations Øverste, der har Ansvar for Forretningernes forsvarlige Udførelse, og forudsætte, at netop den bedste Ordning er foreslaaet fra Administrationens Side. Der har derfor heller ikke i Udvalget været gjort Forsøg paa at faa nogen anden Ordning tilvejebragt, skønt den ret betydelige Forøgelse af Udgifterne med ca. 22,000 Kr. aarlig til Lønninger nok kunde indeholde nogen Opfordring hertil.

Da det selvfølgelig vil kunne faa Indflydelse paa Afgørelsen af Spørgsmaalet om Nødvendigheden af Ansættelse af flere Embedsmænd, om de nuværendes Tid maatte være for stærkt optagen af Arbejde udenfor deres Embedsgerning i Ministeriet, hvad man undertiden hører, har Udvalget under Samraad med den højtærede Minister faaet Oplysninger angaaende de offentlige og private lønnede Hverv, som Finansministeriets Embedsmænd have. Ifølge disse Oplysninger have flere af dem intet Bierhverv. De fleste have dog eet eller flere saadanne, men i en stor Del af disse Tilfælde skønnes der ikke at kunne indvendes noget herimod. Der er dog enkelte af de paagældende Embedsmænd, der ere Indehavere af Stilling, der formentlig passe mindre godt sammen med deres Embeder i Ministeriet, eller hvis Tid synes at være noget for stærkt optagen af Arbejde udenfor deres Embedsgerning.

Men den højtærede Minister har ifølge sine Udtalelser under Samraadet formentlig sin Opmærksomhed henvendt paa dette Forhold.

Paa Udvalgets Vegne tillader jeg mig at anbefale Udvalgets Indstilling om, at Lovforslaget vedtages i den Skikkelse, hvori det her foreligger.

Ministeren for offentlige Arbejder (Jensen-Sønderup): Da min Kollega, Finansministeren, af Forhandlinger i det andet Ting er forhindret i at være til Stede her, har han bemyndiget mig til, næst at takke Udvalget for den enstemmige Indstilling, som det har gjort om Vedtagelse af Forslaget uforandret, at udtale, at det Forhold, som nu af den ærede Ordfører blev nævnt, vedrørende Embedsmænds Beskæftigelse ved mere privat Virksomhed, er Genstand for Ministerens specielle Opmærksomhed, og at der selvfølgelig, naar Lejlighed gives, vil blive taget fornødent Hensyn til de ogsaa efter Finansministerens Mening berettigede Ønsker, der i saa Henseende ere udtalte under Forhandlingerne om Forslaget i dette høje Ting og i det andet Ting og nu sidst af den ærede Ordfører.

Rambusch: Jeg kan ikke lade dette Lovforslag passere helt uantastet uden at udtale nogen Betænelighed ved den Forandring, der er foretaget ved Kontoret for de militære Underklassers Invalidforsørgelse. Jeg finder særlig, at de Ændringsforslag, som i det andet høje Ting have været stillede af det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), ikke ere imødegaaede saa udførligt, at deres Urigtighed dermed er bevist, idet de, saa vidt jeg kan skønne, vilde bevare Kontinuiteten i Behandlingen af den Slags Sager bedre end det foreliggende Forslag, og de ville ydermere medføre en Besparelse i Forhold til det foreslaaede. Men støttende mig til en lignende Betragtning som den, den ærede Ordfører har gjort gældende, at man maa forudsætte, at Administrationen har haft disse Sager under en saa grundig Overvejelse, at det ikke vil være let for den enkelte Rigsdagsmand at fremkomme med Ændringsforslag, har jeg ikke set mig i Stand til her at fremkomme med et saadant og skal derfor heller ikke gøre flere Vanskeligheder. Jeg synes kun, at denne Betænelighed ogsaa skulde faa Udtryk i dette Ting.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.